

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Zastępca
Rzecznika Praw Obywatelskich
dr Jerzy ŚWIĄTKIEWICZ

00-090 Warszawa
Al. Solidarności 77

Tel. centr. 551 77 00
Fax 827 64 53

Warszawa, 30.10. 2003 r.

36237

RPO-451631-III/03/DS

Pan
Krzysztof Pater
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki,
Pracy i Polityki Społecznej

Szanowny Panie Ministrze,

Uprzejmie informuję, że w napływających do mnie skargach pojawia się problem braku odpowiedniej korelacji pomiędzy przepisami emerytalno-rentowymi regulującymi zasady ustalania stażu ubezpieczeniowego i przepisami o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.) za okresy składkowe uważa się okresy czasowego pozostawania bez pracy na obszarze Państwa Polskiego z powodu niemożności podjęcia szkolenia zawodowego, w tym okresy pobierania zasiłków dla bezrobotnych.

Podobna regulacja była zawarta w art. 2 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 104, poz. 450 ze zm.) oraz art. 11 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz.U. Nr 40, poz. 267 ze zm.).

Okres pozostawania w rejestrze dla bezrobotnych bez prawa do zasiłku nie podlegał i nie podlega uwzględnieniu w stażu ubezpieczeniowym. Niestety powołane

przepisy emerytalno-rentowe nie uwzględniały wszystkich zmian zachodzących w przepisach o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, a w szczególności dotyczących warunków nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych.

I tak od 31 grudnia 1989 r. do 31 sierpnia 1990 r. zgodnie z art. 15 ustawy z dnia 29 grudnia 1989 r. o zatrudnieniu (Dz.U. Nr 75, poz. 446 ze zm.) prawo do zasiłku przysługiwało bezrobotnemu po upływie 7 dni od dnia zarejestrowania. W okresie od 1 września 1990 do 31 listopada 1991 r. zgodnie z brzmieniem nadanym ustawą z dnia 27 lipca 1990 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu (Dz.U. Nr 56, poz. 323) prawo do zasiłku przysługiwało bezrobotnemu z dniem zarejestrowania. Natomiast w okresie od 1 grudnia 1991 r. do 31 grudnia 1994 r. zgodnie z art. 20 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o zatrudnieniu i bezrobociu (Dz.U. Nr 106, poz. 457 ze zm.) prawo do zasiłku nabywał bezrobotny za każdy dzień kalendarzowy po dniu zarejestrowania. Z kolei w przedziale od 1 stycznia 1995 r. do 31 grudnia 1996 r. zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U z 2003 r. Nr 58, poz. 541 ze zm.) prawo do zasiłku przysługiwało bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy po dniu zarejestrowania (art. 23 ustawy). Od 1 stycznia 1997 r. obowiązuje art. 23 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz.U. z 2003 r. Nr 58, poz. 541 ze zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 6 grudnia 1996 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U Nr 147 poz. 687 ze zm.), zgodnie z którym prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy po upływie 7 dni od dnia zarejestrowania się.

Tak więc, stosownie do regulacji prawnych obowiązujących w tym zakresie, począwszy od 1989 roku, prawo do zasiłku, po spełnieniu określonych warunków, przysługiwało bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy po upływie 7 dni od dnia zarejestrowania, albo z dniem zarejestrowania, albo za każdy dzień kalendarzowy po dniu zarejestrowania.

Podniesiony problem dobrze ilustruje skarga Pani Urszuli D., którą przekazuję w załączeniu.

Pani D. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie świadczenia emerytalnego. Do wniosku skarżąca załączyła, między innymi, zaświadczenie wydane przez Powiatowy Urząd Pracy potwierdzające fakt rejestracji Pani D. jako osoby bezrobotnej (w dniu 1 sierpnia 1990 r.) oraz pobierania zasiłku dla bezrobotnych (od 8 sierpnia 1990 r. do 30 listopada 1992 r.).

W świetle obowiązujących wówczas przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1989 r. o zatrudnieniu - (Dz.U. Nr 75, poz. 446) prawo do zasiłku przysługiwało bezrobotnemu po upływie 7 dni od dnia zarejestrowania. W tym stanie rzeczy Pani D. odmówiono przyznania prawa do emerytury, bowiem udokumentowany staż ubezpieczeniowy jest krótszy o 7 dni od wymaganego.

Pragnę zauważyć, że z dniem 1 września 1990 r. nastąpiła zmiana przepisów o zatrudnieniu i od tej daty prawo do zasiłku przysługiwało bezrobotnemu z dniem zarejestrowania.

W związku z powyższym działając na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz.U. z 2001 r. Nr 14, poz. 147) uprzejmie proszę Pana Premiera o ustosunkowanie się do przedstawionego problemu.

Załącznik 1

Z poważaniem

/-/